

Augustin Látal

ITALIA '68

Když bylo na konci 60. let 20. století obyvatelům tehdejšího komunistického Československa umožněno relativně volně vyjet na Západ, vydal se po Vánocích roku 1968 náš tehdy třiaadvacetiletý otec Augustin Látal společně se svou sestrou a jejím synem v rámci podnikového výletu na týden vlakem do Itálie, kde udělal desítky fotografií. Otec, jehož pak v létě roku 1969 čekalo dokončení inženýrského studia na strojní fakultě pražského ČVUT,

navštívil během této cesty většinu důležitých center evropského umění a kultury: Řím, Neapol, Capri, Janov, Milán a Benátky. Vedle vystavených černobílých fotografií – originálních zvětšenin – tehdy v Itálii vytvořil i několik desítek barevných diapozitivů. Na nich „turisticky“ zachytil především stavební a přírodní památky, zatímco černobílé médium využil spíše pro „umělecké“ zachycení dojmů, situací a lidí z navštívených měst.

V Českých Budějovicích tehdy vznikla o něco mladší a méně slavná obdoba spolku Fotos – skupina amatérských fotografů Fotam, jejímž členem se otec stal a na jejíchž přehlídkách pak také fotografie z italské cesty vystavoval. Během mého dětství v 80. letech na mě otcovy fotografie působily tak, jako by pocházely z jiného, naprosto nedosažitelného světa, ale nebylo to jenom kvůli tehdejšímu zákazu cestování. Vystavené snímky jsem totiž nepovažoval jen za výtvořky našeho otce, ale spíše za část obrovského díla nejrůznějších autorů vizuality šedesátých let. Otcovy fotografie mi tak kvůli zachycení starobylých památek i moderních staveb a roztodivných postaviček dělníků, turistů i žebráků, případně jeptišek nebo kněží v ulicích italských měst připadaly mnohem spíše jako momentky z natáčení některého z Felliniho filmů.

Fotografie Augustina Látalova z italské cesty na přelomu let 1968 a 1969 nejsou jen záznamem definitivně uplynulého času. Jsou prodchnuty hloubavou melancholií, která jako by pod jižním sluncem chtěla odkrýt ony existenciální vrstvy života, vždy jen na krátký okamžik italsky sladkého.

Hynek Látal

Koncepce a organizace výstavy: Jan Látal, Hynek Látal
Grafická spolupráce: EKD Studio, Roman Kastl
Poděkování: Bohuslava Maříková, DK Metropol
<https://gusta.latal.net/>